

ՏԱՍՆՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարեկանը 6 ռուբլ: Առանձին համարները 5 կոպեկով: Թիֆլիսում գրվում են միմյանց խմբագրատան մէջ: Օտարապաշտպանը գրվում են ուղղակի Tiflis. Redakcia «Mshak»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տօն օրերից): Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով: Յայտարարութիւնների համար վճարում են խմբագրանիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

Ներքին Տեսութիւն: Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Աւստրո-Ռուսական: Ֆրանսիա: Սերբիա: Թիւրքիա: Արտաքին լուրեր: ԽՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ: ՀՆՈՒԱՐԻՆԵՐ: ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Առողջապահական նկատողութիւններ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՐԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 1 մարտի Անցիալ փետրվարի 26-ին ուղարկեցի Ռուսիայ և արտասահմանի հայ հասարակութիւններին, մայրաքաղաքներին ուսանողներին և հայ ուսումնարաններին մի քանի օրինակներ իմ «Հայոց գիւղատնտեսական ընկերութիւն և նորա կանոնադրութեան համառոտ ծրագիրը» վերնադրով գրքովը: Թանկ է ինձ համար լսել այդ գրքովի մասին անաչառ քննադատութիւններ հայ մամուլի, մանաւանդ հայ մամուլեան գիւղատնտեսների կողմից, որոնց դատաւարանին եմ յանձնում այդ փոքրիկ և թերութիւններով անշուշտ ոչ գերծ գրքը: Իսկ ես, իբրև դատաւար, կը պաշտպանեմ ժամանակին իմ դատը փաստաբանելով նորանում իմ յայտնած մտքերի իւրաքանչիւր կէտը, եթէ միայն իրաւացի կը լինեմ և կարող եմ. հակառակ դեպքում պատրաստ եմ միշտ տեղի տալ ուրիշների փաստերով ապացուցած ձեռք և արդար պահանջներին:

Գ. Բալանթարեանց

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մեր լրագրութեան մէջ, մասնաւոր այս վերջին տարը տարիները՝ յարեցողեան շատ և պանազան հարցեր, որոնց առթիւ գրվեցին, թէ խմբագրութեանց և թէ նրանց աշխատակիցների և թղթակիցների կողմից բազմաթիւ յարցումներ, որտեղ նրանց հեղինակները աշխատում էին իրանց կարողութեան չափ նպատակ այդ հարցերի պարզելուն և վճելուն: Բայց մի կարևոր հարց, այն է՝ առողջապահական հարցը, որը միւսներից ոչ պակաս ուշադրութիւն պիտի դարձնէր իր վրա և քննութեան առարկայ դառնար՝ տարաբաղադար համարեա մտաւորութեան էր տուած կամ գոնեա իր արժանաւորութեան համեմատ չէր գնահատուած մեր լրագրութեան կողմից: Ի հարկէ՝ մի այդպիսի անընկալան դրութիւն կրկար չէր կարող տեսլ. մի այդպիսի անհրաժեշտ, կենսական հարց ընդմիջա չէր կարող մտաւորելով—վաղ թէ ոչ նա պիտի անպատճառ հանդէս դուրս դար և պահանջեր իր անձուր կամ հարկ ու պատշաճ ուշադրութիւնը իր վրա: Եւ իսկապէս այդպէս էլ եղաւ. այդ հարցի անչափ կարեւորութիւնն էր միայն որ ստիպեց բժիշկ Լ. Տիգրանեանցին յանձն առնել ամենայն զօրաւորութիւն և ձեռնարկել մի առողջապահական թերթի հրատարակելը: Աչքի առաջ ունենալով այդ աշխատանքի ծանրութիւնը և ինքրի մեծ նըշանակութիւնը՝ մտաւոր իւրաքանչիւրը—ու կարող է ի հարկէ—պիտի օգնակցի յարգելի բժիշկի ձեռնարկած գործին, սրով կատարած կը լինի իր բարոյական պարտականութիւններից մէկը: Վերում ես ինչեղի, որ առողջապահական հարցը համարեա մտաւորութեան էր տուած մեր լրագրութեան կողմից: Եւ յիշուի ինչ երբ գտնուած է ընդամենը 771 ռուբլ: Կախար 148 ռուբլ 72 կոպեկ: Կատար մուտքից դուրս դալով, դուս արդիւր մնացել է 622 ռուբլ 28 կոպեկ: Ահա ծախսի մանրամասն հաշիւը: Երաժշտական ուսումնարանից մի պիանո բերել և տանելու համար 8 ռ., պ. Լանկոյց բերած պիանոսի վարձ 25 ռ., երեսուն դիւթին ակոսների վարձ 38 ռ. 50 կ., Գիւնաղիայից մի պատուանդան բերել և տանելու համար 6 ռ., ծաղիկների և տունիկի համար 1 կիւն Պրիցկայովին 14 ռ., վանկեցոց հարուստների համար 10 ռ., պարիկմախէրին 6 ռ., պիանո լարդին 5 ռ., կրածիչա պ. Մարտիրոսովին 10 ռ., տոմսակներ և ափիշաներ 7 ռ. 50 կ., «ԼԱԲԵՐՅԵ» լրագրի մէջ յայտարարութեան համար 4 ռ. 32 կ., կլմբի ծառաներին 10 ռ., մանրածախս 4 ռ. 40 կ.: Կարգադրել յանձնաժողովը ներկայացնելով վերոյիշեալ հաշիւը ի գիտութիւն պատուելի հասարակութեան, մի և նոյն ժամանակ սրբազան պարտք է համարում իր խորին շնորհակալութիւնը յայտնելու օր. Խօսքովանին, ա. Հրաչեային, օր. Գարագաշեանին և օր. Մարի-Նուարդին, նոյնպէս բարեկրօն Ղազար քահանայ Տէր-Յովսէփեանին, պ. պ. Ալիսանեանին, Ղարաբանեանին, Ալաւաշեանին, Մնակեանին և Սանճակին իրանց սիրովը մասնակցութեան համար կօնցելուում: Յանձնաժողովը յայտնում է և իր շնորհակալութիւնը Ներպիսեան, Մարիամեան-Յովսէփեան և Ս. Գալեանեան ուսումնարանների մեծապատիւ հոգաբարձութեանց և հայոց թատրոնական վարչութեանը իրանց ցոյց տուած համակրութեան և օգնութեան համար յիշեալ բարեկամակ գործին:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ խնդրում են տպել հետեւեալը: «ԹԻՖԼԻՍԻ» հայ տիկնանց Բարեկործանական ընկերութեան կանոնադրութիւնը հաստատուած լինելով բարձրագոյն կառավարութիւնից, մասնաժողովը խնդրում է տիկնանց յարգել հասարակութեան, շնորհ բերել այս կիրակի, մարտի 7-ին, առաւօտեան ժամը 11-ին, Ս. Գայեանեան օրիորդաց ուսումնարանի դահլիճը, ընդհանուր ժողով կազմելու, վարչութեան անդամների ընտրութեան համար:»

Ղզլախաչախից մեզ գրում են որ կարսի նահանգում գտնուած բոլոր տաճիկները գաղթում են դէպի օսմանեան սահմանները այն կողմը, թողնելով դատարկ իրանց բնակութիւնները: Երբակի վարչութիւնը թող է տուել որ այդ գաւառի հանրապետութեան ներկայացուցիչները մէջ գետեղվելու, որոնց բնակիչները գաղթում են դէպի Թիւրքիա: Եւ արդէն, ինչպէս գրում է թղթակիցը, բաղամիւր խնդրեցին ամեն կողմից բեկստում են ներկայացուցիչ կովկասեան կառավարութեանը:

Երբակի գաւառից մեզ գրում են և հետեւեալը: «Երանակները հետզհետէ մեղմանում են մեր գաւառում և այժմ բոլորովին հիւանդութիւններ չը կան Երբակի կողմերում: Կենսական պիտոյքները աւատ են և օրից օր էժամանում են: Առաջին տեսակի ալիւրի պուրը արժէ 90 կոպեկ, գարին 35 կոպ., խոլի պուրը 10 ռուբլ:»

Մեզ խնդրում են տպել հետեւեալ հաշիւը փետրվարի 21-ին ԹԻՖԼԻՍԻ Ժողովարանում տուած կօնցելուի յօդուս հայոց ընդհանուր Ռուսոցական ժողովի, որ կայանալու է առաջիկայ օգոստոս ամսին: Մ ու ք.ը, տոմսակների ծախսելուց եղել

մենք այդ խնդրի վերաբերեալ մեր պարբերական թերթերի մէջ.—մի քանի նկատողութիւններ այս կամ այն քաղաքի փողոցների և բակերի արդարութեան, արտաքննողների և կանալիցայիցի անկանաւորութեան և անբարարութեան մասին և, բայցի դրանից մի քանի թղթակցութիւններ, ուր արտոնջներ են յայտնուած դեպի հասարակութիւնը, որ նա անհող է և չէ ղեռնում բժիշկ ձեռք բերելու, որ նա անտարբերութեամբ է նախում այդ կարևոր հարցի վրա. իսկ լուրջ գրուած, լաւ և բազմակողմանի մշակուած յօդուածներ այդ ստարկայի վերաբերեալ մեր լրագրութիւնը մեղ չէ տուել եթէ չը հաշիւնը բժիշկ Ալաւաշեանի և Նաւասարդեանցի, Բարայիանցի և ուրիշ մի քանիսների այդ ուղղութեամբ արած մի քանի փորձերը: Թէ այս վերջինները և թէ վերոյիշեալ նկատողութիւնները, զրկած լինելով մեր ամողջ լրագրութեան մէջ՝ չէին կարող մի զգալի, հաստատ սպաւորութիւն թողնել ընթերցողի վրա. նրանք կարող էին միայն ժամանակաւոր նշանակութիւն ստանալ և գրաւել ընթերցողի ուշադրութիւնը կարգաւորելու ժամանակ միայն, իսկ այնուհետեւ պիտի մտաւորվէին և անհետանային առանց իրանց նպատակին համեմու, ստանց մի որ և իցէ շօշարիկի օգուտ բերելու: Եթէ ցանկալի է, որ հասարակութիւնը ուշադրութիւն դարձնի մի որ և իցէ հարցի վրա, հետաքրքրվի նրանով, իրականացնի նրան՝ պէտք է անընդհատ մտածելու նրանք տալ նրան այդ խնդրի վերաբերեալ, հարկաւոր է պարզ և սրտէ կայունացնել նրա համար այդ հարցի կարեւորութիւնը, միշտ ամենայն յարմար միջոցներով յիշեցնել նրան իր անելը.—մի խօսքով.—ամենայն կերպ պիտի պահպանուի մինչև նպատակակից հասնելը, մինչև որ կը յաջողվի հասարակութիւնը այն դրութեան հասցնել, երբ արդէն նա համոզուած կը լինի, լաւ և պարզ հասկացած կը լինի բարձրագոյն հարցի անընդհատութիւնը և ստիպուած կը լինի ինքը, առանց մի ինչ կողմնա-

կի դրաման, հոգալ նրա իրականացնելու վրա: Աւելորդ չի լինի նկատել, որ այն ազիտացիան միայն միւրը ունի և արդիւնաւոր է, որը երկարատեւ է, հաստատ և կանակար, որը երկար մտածութեան և լուրջ խորհրդածութեան արդաւիք է և որը, վերջապէս, ունի որոշ, յայտնի և արդէն առաւելը նախադրուած մի նպատակ—հակառակ դէպքում ազիտացիան կորցնում է իր նշանակութիւնը և երբէք յաջողութիւն չէ ունենում: Աւելորդ է ասել, որ առողջութիւնը ամեն մարդու համար հարկաւոր է—զա ամենքին յայտնի է, պարզ և հասկանալի է իւրաքանչիւրի համար. բոլոր այն յարմարութիւնները և բարիքները, որը արված են բնութիւնից և ձեռք են բերուած բարեկարգութեամբ՝ նշանակուած են մարդու համար. բայց դրանցով կարելի է վրդը ի շատ լիւսմալ օգուտել այն ժամանակ միայն, երբ մարդ առողջ է հողով և մարմնով: Եւ յիշուի, հիւանդին ինչ պէտքն են թատրօն, երկաթուղի, համալսարան, ծովեր ու գետեր, դուսա և այլն և այլն, երբ դրանցից և ոչ մէկից նա չէ կարող օգուտ ստանալ, երբ նա ստիպուած է ամբողջ օրը անկողնում պառկած մնալ և տքնել իր ցաւի ծանրութիւնից. միակ բարիքը, որ այժմ նրան հարկաւոր է և որով նա իսկապէս կարող է օգուտել—զա բժիշկն է, սակայն պէտք է նկատել, որ այդ օգուտելն էլ ահամայ է և ստիպողական ու ոչ մի դուրսուրթիւն չէ պատճառում հիւանդին. սա մեծ ուրախութեամբ դէպը կը ձեղը բժիշկի տուած բոլոր դեղուրաքը և խորհուրդները, եթէ նա չը վախենար մահից և եթէ նա չուներար այն համոզումը կամ գոնեա՝ յոյսը, որ այդ դեղորայքը (երբեմն անհամ, դաւը) ընդունելով՝ նա չուտով կառողջանայ և կարող կը լինի ունենալ կեանքի բոլոր այն յարմարութիւնները, սրով օգուտում են իր շրջապատողները—առողջները, բայց որից ինքը, հիւանդութեան պատճառով առժամանակ զրկուած է:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՒՍՏՐՈ-ՈՒՆԳԱՐԻԱ

„Daily News“ լրագրի վիճակիցի թըրը

Ես վերում յիշեցի, որ մեզանից իւրաքանչիւրը հատկաւոր է առողջութեան կարեւորութիւնը. նա զիտե նմանապէս՝ որ ունեցած առողջութիւնը պէտք է պահպանել, իսկ խանգարվածը կրկին ձեռք բերել. բայց այդ բոլորը հասկանալը, այդ բոլորը գիտնալը միայն՝ դեռ բաւական չէ առողջ լինելու համար, այդ ամենը ոչ մի օգուտ դու չես կարող բերել մարդու, եթէ մի չաշխատի նաև իր կեանքը շրջապատել այնպիսի պայմաններով, որոնք համապատասխան են առողջապահական կանոններին և նպատակում են առողջութեան պահպանելուն և ծաղիկելուն: Տարաբաղադար այս վերջին հանգամանքը համարեա անուշադրելի թուրքած մեղմանում. մենք ուշքի ենք դալիս միայն այն ժամանակ, երբ չարքը (հիւանդութիւնները) արդէն հասել է, երբ արդէն ուշ է նրա առաջն առնելու. մենք հիւանդանալուց միայն մտածում ենք մեր առողջութեան վրա, այդ ժամանակ միայն՝ մենք նկատում ենք մեր արած սխալը և աշխատում ենք նրան ուղղել, բժիշկի օգնութեամբ զիմելով: Բժիշկին զիմելը, ի հարկէ, պէտք է և դա անպատճառ հարկաւոր է, բայց բոլոր յոյսը նրա վրա դնել, մարդու առողջութիւնը, կեանքը նրա բժիշկական գիտութեան և հմտութեան վրա պաշտելով և վերջապէս, բոլոր ծանրութիւնը նրա վրա միայն բարձել, իսկ անձուր ոչինչ չանել—զա անկարելի է և աններելի մտրութիւն, որովհետեւ այն ժամանակ ամեն մի մարդ պիտի իր բժիշկը ունենար, որ միշտ հակել նրա առողջութեան վրա և բայց այդ շատ հանգամանքներում բժիշկն էլ ոչինչ չէ կարող անել, ինչքան էլ նա հմուտ լինի: Բժիշկի աշխատանքը կիսով չափ ապարդիւն կը կեանքը յաջող պայմաններով մէջ դնել. եթէ ծնողները չը հոգան իրանց անձնական և երկախոյց առողջութեան մասին, եթէ նրանք չաշխատեն այս վերջիններին (երկխոյց) հետո պահել այն հակաառողջապահական պայմաններից, որոնց

թակեցը հեռադրում է փետրվարի 27-ից: Աւստրիական երեք արագաշարժ զօրաբաժինները, որոնք ուղարկված են հերցեգօվինցիների դէմ, շարունակում են իրանց յարձակողական ընթացքը, միայն թէ նրանցից երկուսը միացել են միւսեանց հետ: Երբորը զօրաբաժինը չը կարողացաւ միանալ, որովհետեւ նա սկսեց հալածել 1,000 զինուորներից կազմված սպառամբների մի խումբ: Ապստամբները ներկայումս յիտ են քաշված դէպի հիւսիս: Աւստրիացիները յոյս ունեն, որ նրանց թղլը չեն տայ անցնել Մօսարօ-Սերպեյօի ձանապարհազօրից: Մինչև այժմ ապստամբները ամբայցած են չերիտօրիական սահմանների մօտ: Բօկիայի մէջ նրանք առաջվայ պէս համարձակ և եռանդով են գործում: Թէպէս մի քանի ժամանակ առաջ աւստրիական զօրքերը դրաւեցին և ամբարջին Լեդենիցա, բայց այնու առաջինիւ այդ զիլքի մօտ շատ անդամ երևում են սպառամբական խումբեր: Նորերումս նրանք յարձակվեցին աւստրիական պահապան զինուորների վրա, վիրաւորեցին մի օֆիցերի և մի քանի զինուորների և հեռացան միայն այն ժամանակ, երբ նրանց վրա սկսեցին թնդանօթներ արձակել: Փետրվարի 18-ին ապստամբները յարձակվեցին աւստրիական Տովեղրեայ ամրացած զիլքի վրա, որին պաշտպանում են մի քանի պատերազմական մեծ նաւեր: Բիզանի ազգաբնակչութեան զինաթափ անելը ցանկալի հեռուանքներ չունեցաւ: Բիզանցիները, որոնք միշտ պարծեցել են իրանց

Ես վերում յիշեցի, որ մեզանից իւրաքանչիւրը հատկաւոր է առողջութեան կարեւորութիւնը. նա զիտե նմանապէս՝ որ ունեցած առողջութիւնը պէտք է պահպանել, իսկ խանգարվածը կրկին ձեռք բերել. բայց այդ բոլորը հասկանալը, այդ բոլորը գիտնալը միայն՝ դեռ բաւական չէ առողջ լինելու համար, այդ ամենը ոչ մի օգուտ դու չես կարող բերել մարդու, եթէ մի չաշխատի նաև իր կեանքը շրջապատել այնպիսի պայմաններով, որոնք համապատասխան են առողջապահական կանոններին և նպատակում են առողջութեան պահպանելուն և ծաղիկելուն: Տարաբաղադար այս վերջին հանգամանքը համարեա անուշադրելի թուրքած մեղմանում. մենք ուշքի ենք դալիս միայն այն ժամանակ, երբ չարքը (հիւանդութիւնները) արդէն հասել է, երբ արդէն ուշ է նրա առաջն առնելու. մենք հիւանդանալուց միայն մտածում ենք մեր առողջութեան վրա, այդ ժամանակ միայն՝ մենք նկատում ենք մեր արած սխալը և աշխատում ենք նրան ուղղել, բժիշկի օգնութեամբ զիմելով: Բժիշկին զիմելը, ի հարկէ, պէտք է և դա անպատճառ հարկաւոր է, բայց բոլոր յոյսը նրա վրա դնել, մարդու առողջութիւնը, կեանքը նրա բժիշկական գիտութեան և հմտութեան վրա պաշտելով և վերջապէս, բոլոր ծանրութիւնը նրա վրա միայն բարձել, իսկ անձուր ոչինչ չանել—զա անկարելի է և աններելի մտրութիւն, որովհետեւ այն ժամանակ ամեն մի մարդ պիտի իր բժիշկը ունենար, որ միշտ հակել նրա առողջութեան վրա և բայց այդ շատ հանգամանքներում բժիշկն էլ ոչինչ չէ կարող անել, ինչքան էլ նա հմուտ լինի: Բժիշկի աշխատանքը կիսով չափ ապարդիւն կը կեանքը յաջող պայմաններով մէջ դնել. եթէ ծնողները չը հոգան իրանց անձնական և երկախոյց առողջութեան մասին, եթէ նրանք չաշխատեն այս վերջիններին (երկխոյց) հետո պահել այն հակաառողջապահական պայմաններից, որոնց

զենքերով, վաս զհնքերը աւստրիացիներին յանձնեցին, իսկ յաւերը իրանց մօտ պահեցին:

ՖՐԱՆՍԻԱ

Փարիզի «Temps» լրագրիցը հազորում է, որ Ֆրանսիական մինիստրները փետրվարի 28-ին մի խորհուրդ կայացրին Գրեվիի նախագահութեամբ: Այդ խորհրդի ժամանակ քննվում էր 1849 թուականի օրէնքի փոփոխման հարցը օտարականներին Ֆրանսիայից վարչական ճանապարհով արտաքսելու վերաբերութեամբ: Խորհրդի ժամանակ վճռվեցաւ արտաքսելու ենթարկված օտարականներին վերաբերութեամբ երկու դէպքեր զանազանելու: Երբ արտաքսվող մասին Ֆրանսիական դատարանները մեղադրական վճիռ են կայացրել և երբ այդպիսի վճիռ չէ եղած: Առաջին դէպքում անհրաժեշտ է համարվում կառավարութեանը առաջիկայ պէս անասման իրաւունք տալ վարչական ճանապարհով արտաքսելու մասին, իսկ երկրորդ դէպքում հարկաւոր է արտաքսման մասին մանրամասն զեկուցումներ կայացնել մինիստրներին խորհրդին: Ինչպէս յայտնի է, մինչև այժմ ներքին գործերի մինիստրը կատարելա իրաւունք է ունեցել բոլոր դէպքերում արտաքսել օտարականներին Ֆրանսիայի սահմաններից: 1849 թուականի օրէնքի փոփոխման մասին օրինագծի կազմելը յանձնված է ներքին գործերի մինիստր Բենէ Գօրլէին: Ֆրանսիական պատգամաւորները ժողովին, մարտի 2-ին Ֆինանսների մինիստր Լէօն Սէ ներկայացրեց բնութեամբ: Գրանից յետոյ պատգամաւոր Նակէ առաջարկեց, որ արգելի բօրային համաձայնութիւնները կայացնելու ժամանակամիջոցով Այդ առաջարկութիւնը Ֆինանսների մինիստրին խորհրդի համաձայն պատգամաւորների ժողովը չ'ի նկատի առաւ:

Օրէյտերն ընկերութեանը Տուրինից փետրվարի 26-ից հեռագրում են, Գայետատ

և Սուզա ամենայն օր համուսնու են ռազմավարները մեծ քանակութեամբ: Այդ իրողութիւնը հակասում է վերջին ժամանակներում տարածված լուրերին, իբր թէ Ֆրանսիական զօրքերը Տուրինից պէտք է քարանձախ վերադառնային: Տուրինի խառնական և Ֆրանսիական ազդարնակութիւնների մէջ եղած անբաւականութիւնը հեռագրեւեմ մեծ չափեր է ստանում: Նորերումս մի իտալացի կալանաւորութեան դատաւարութեցաւ Ֆրանսիական ժանդարմին անպատուելու համար: Այդպիսի դէպքեր վերջին ժամանակներում շուտ շուտ են պատահում:

Փարիզից, փետրվարի 25-ից «Köln. Zeit.» լրագրին հեռագրում են, բանւորների անկարգութիւնները Գարդի նահանգի մէջ մեծ չափեր ստացան սօցիալիստ ֆուրների զրգումն պատճառով: Ֆուրներ զրգում է բանւորներին բռնութիւններ գործել և ընդդիմադրել ժանդարմներին: Բանւորները Բեսսեթի և Գրան-Վոմբի մէջ հաշտվեցին միմեանց հետ և կամենում էին սխտը աշխատանքները, բայց մի քանի ուրիշները ֆուրներից զրգոված՝ յարձակվեցին նրանց վրա և արգելեցին մտնել հանրա: Գրանից յետոյ սրբօրէն հեռագրեց Փարիզ և հրաման ստացաւ զօրքերի օդնութեանը դիմել զօրծարանները պաշտպանելու համար: Ֆուրներ մի և նոյն դեր խաղում էր Սոմմայի նահանգի բանւորների անկարգութիւնների ժամանակ: Յոյցեր անող բանւորները կրում էին կարմիր, սև և երեք գոյնի դրօշակներ և աղաղակում էին «կեցցէ սօցիալական յեղափոխութիւնը»: Աշխատանքները դադարեցնող բանւորների թիւը 3,000-ի է հասնում:

ՍԵՐԲԻԱ

«Polit. Corresp.» լրագրի մէջ փետրվարի 28-ին տպված էր հետևեալ նկատողութիւնը: Վիեննայի մէջ հրատարակվող լրագրիցները մէկի մէջ Բերլինից հաղորդված մի լուր էր տպված, իբր թէ սերբիական

սկուպիւնայի նախագահի եղբայր Պոպովիչ, որ առաջ առաջ ծառայութեան օճիցեր է եղել, պալիանական մասնաժողովից յանձնարարութիւն է ստացել Ս. Պետերբուրգից Բէլգրադ ուղևորվել և Սերբիայից ապստամբների համար զենքեր անցկացնել յայտնել Բէլգրադի սլավոնական մասնաժողովին Այսպիսի հրահանգները և կամաւորների խմբով միանալ ապստամբների հետ առաքուսեղարական զօրքերի դէմ կուսելու համար: Այդ լուրի պատճառով Բէլգրադից արժանահաւատ աղբիւրներից մի հաղորդութիւն ստացանք, որտեղ տպված է, թէ այդ պատմութիւնը իր բոլոր մանրամասներով հնարված է: Ինչպէս մեզ հաւատացնում են, սերբիական սկուպիւնայի նախագահը մինչև անգամ եղբայր չունի ուսաց ծառայութեան մէջ, իսկ զանազան ցոյցեր Աւստրո-Ունգարիայից դրաւած նահանգների մէջ ապստամբութիւնը քաջալերելու համար Սերբիայի մէջ ամենեւին չեն կատարվել:

Բէլգրադից «Polit. Corresp.» լրագրին հաղորդում են փետրվարի 20-ից: Հոգեւոր գործերի մինիստր Նոպոկովիչը հրաւիրեց երկրի եպիսկոպոսներին հաւաքվել մայրաքաղաքի մէջ և յայտնել իրանց կարծիքը նրա կազմած օրինագծի վերաբերութեամբ, որի նպատակն է հաստատ որոշել եկեղեցու և պետութեան յարաբերութիւնները և որոշել այդ երկու հիմնարկութիւնների գործունեութեան շրջանները: Բէլգրադի մէջ մի քանի մարդիկ, որոնք եկեղեցիում են արտաքին ազդեցութեանը, ամեն միջոցներ գործ են դնում եպիսկոպոսների և կառավարութեան մէջ անբաւականութիւն սերմանելու: Մի ժամանակ այդ հարցի պատճառով անհամաձայնութիւններ սկսվեցին, բայց կառավարութիւնը գործին կարողացաւ այնպիսի ընթացք տալ, որ միտտեսակ օգտաւէտ է թէ պետութեան և թէ եկեղեցու համար: Ներկայ տարվայ աշունքին եպիսկոպոսների ժողովը կընտրէ Աւստրիայի միտրոպոլիտին: Սերբիական Սկուպիւնայի նիստե-

րը թէպէտ աղմկալից են լինում, բայց նրա գործունեութիւնը անպտուղ է: Հաստատված բազմաթիւ նախագիծերից ուշադրութեան արժանի է միայն մէկը, որի նպատակն է բարձրացնել զինդամտեսութիւնը: Կառավարութեան առաջարկութիւնը այդ հարցի վերաբերութեամբ ընդունվեցաւ ձայների նշանակուր մեծամասնութեամբ: Սերբիայի մէջ կը հիմնվեն երկրագործական, անտառային և զինեղործութեան ուսումնարաններ: Բացի այդ հոգացվում է զարգացնել այն արհեստները, որոնք կապ ունեն երկրագործութեան և անասնապահութեան հետ:

ԹԻՒՐԿԻԱ

«Polit. Corresp.» լրագրին գրում են փետրվարի 21-ից: Թէպէտ այստեղ ամենքը համոզված են, որ զերմանական արտաքոյ կարգի դեպիստութիւնը կատարելապէս ձեւական նշանակութիւն ունի, այնուամենայնիւ թիւրքաց քաղաքական շրջանների վրա նա մեծ տպաւորութիւն գործեց: Սուլթանը այդ դէպքից օգուտ քաղեց նորից արտայայտելու իր համակրութիւնը դէպի Գերմանիան: Գերմանական դեսպան պ. շիրշիւրդտ 500 աւելի հիւրեր հրաւիրեց մի հանդիսի, որ պէտք է լինէր փետրվարի 19-ին և որ յանկարծակի յետաձգվեցաւ բնլղիական դեսպանի ամուսնի մահուան պատճառով: Սուլթանը իր կողմից հրամայեց հրաւիրված 150 թիւրք աստիճանաւորներին, որ նրանք ամենքն էլ ներկայ գտնվեն զերմանական դեսպանատան մէջ: Նա մտաւոր էր ուղարկել այդ հանդիսին երկու երկուստասարդ իշխաններ: Գեսպանութեան հասնելուց առաջ, սուլթանի քարտուղարներից մէկը ցանկութիւն էր յայտնել, որ զերմանական դեսպանատան մէջ բացի թիւրքերից և զերմանացիներից ոչ ոք չը լինեն: Գեսպանատունը ՚ի հարկէ չէր կարող ընդուրայ յայդ առաջարկութիւնը, բայց սուլթան

միշտ և հեռուութեան ենթարկվում է ամենայն երեկոյ, երբ նա բարձի թողի է արած, երբ նրա վրա նայող չը կայ: Բժշկի տուած օրուտը իրուր կանցնի, եթէ հիւանդը, նրա օգնութեամբ վերականգնեցնելով իր խանգարված առողջութիւնը կը շարունակի ապրել էլի նոյն շնասակար պայմաններին մէջ, ինչ որ մինչ հիւանդանալն էր. դա կը նշանակի մի կողմից շինել, իսկ միւս կողմից քանդել, սխտանատիկաբար առողջութիւնը փչացնել և վերջապէս, բարոյագէտ անվարձատիր թողնել բժշկի արած բոլոր ջանքերը: Բացի դրանից՝ մեծ մտքորթիւն կը լինի կարծելով, թէ մի որ և իցէ հիւանդութիւնից բժշկվելուց՝ մարդ կատարելապէս ևս է բերում իր առաջվայ առողջութիւնը—կրթեք, ամեն մի հիւանդութիւն, ինչքան էլ լաւ բժշկված լինի թողնում է իր վատ ազդեցութիւնը մարդու վրա, իսկում է նրա երած առողջութեան մի մասը, որի մեծութիւնը ի նարիէ կախված կը լինի նրա (ցաւի) բնաւորութիւնից, ոյժից և յաճախակի կրկնվելուց: Արիւնում եմ՝ հասարակութիւնը ինքը պիտի հոգայ իր առողջութեան վրա, նա ինքը պիտի մտածի չըջապատել իր կեանքը առողջ պահական կանոններին համապատասխան սպայմաններով. նա պիտի, փոխանակ ծանրացնելով թեթեւացնել բժշկի աշխատանքը և արդիւնաւորի նրա արածը. վերջապէս՝ նա պիտի աշխատի հեռացնել այն պատճառները, որոնք պայմանաւորում են նոյն իսկ հիւանդութիւնը և խելքի չը գայ միայն այն ժամանակ, երբ չարիքը արդէն վրա է հասնել: Առհասարակ, եթէ ցանկալի է, որ մի ինչ երկրի մեղի չունենայ, պէտք է ջանալ այդ երկրիը առաջացնող, նրա արտադրող պատճառները ոչնչացնել, որովհետեւ—սա պարզ է—պատճառը չը լինելուց՝ նրա նեղեանքն էլ դուրսիւն է կարող ունենալ. սրա իրագործելը շատ դժուար է, մեծ և մշտական ուշադրութիւն է հարկաւոր դրա համար. սակայն մենք չը պիտի դրան ձեռքից թողնենք—ևս ուղեցի աւել—

դրան միշտ պիտի աչքի առաջ ունենանք, քանի որ դա է յաջողութեամբ թշնամու հետ կուսելու և մեր կեանքը ապահով դրութեան մէջ դնելու ամենաարժանաւոր միջոցը: Ես այժմ մէջ կը բերեմ մի իրողութիւն, որը կարող է ծառայել իբրև մի ապացոյց առաջինը՝ որ մեր հասարակութիւնը հարկ ու պատշաճ ուշադրութիւնը չէ դարձնում իր առողջութեան վրա և երկրորդ թէ շատ անգամ ինչ վատ հետեանքների կարելի է հասնել. բոլոր յայտ բժշկիները վրա միայն դնելով խօսքս վնասական հիւանդութեան և նրա տարածվելու վրա է 20—25 տարի առաջ մտաւորում համարեալ յայտնի չէր այդ ախտը, այն ինչ այժմ նրան կարելի է հանդիպել մեր երկրի շատ մասերում: Ինչ է սրա պատճառը, ինչով կարելի է բացատրել այս երևոյթը և ուղբեր են այդ ախտի տեղափոխող—տարածողները մեղաւորում: Պատճառը, ի նարիէ՝ մեր անբերելի անհողութիւնն է, իսկ ինչ վերաբերում է այն հարցին, թէ ուղբեր են այդ ախտի տարածվելու միջոցները—պէտք է ասել, որ մեր ժողովրդի ամեն մի դասակարգը իր մասնակցութիւնն ունի (թէ և անգիտակցաբար) այդ դրոճում: Բայց եթէ աչքի առաջ ունենանք այն հանրամանքը, որ մեր յարաբերութիւնների օտար քաղաքների հետ աճելու և լայնատար հետ միասին աճում է և ընդարձակվում է վնասական ախտի տարածութիւնը մեղաւորում է բայց այդ եթէ մենք մտաբերենք, որ այդ անմիջական յարաբերութիւնները (մասնաւոր մեր առևտրական քաղաքները—ախտի այդ կենտրոնները հետ) գլխաւորապէս մեր վաճառականների միջնորդութեամբ են կատարվում—այն ժամանակ կը տեսնենք, որ վնասական ցաւի մեղ մօտ մուտք գործելու և տարածվելու գլխաւոր յանցաւորները մէկն է մեր վաճառական դասի մի մասը: *) Յոյս ունեւմ՝ որ յետագայ դրանքս

աւելի կը պարզեն պատճառը, ուստի ինչպիսի եմ վերջինս ուշադրութիւն ևս ընթերցողի կողմից: Յայտնի է, որ մեծ առևտրական և արդիւնաբերական քաղաքները լին են ամենայն սեսակ նրապարտաւորութիւն և գայթակղութիւններով. յայտնի է նախնապէս՝ որ դրանց անբարոյականացնող ազդեցութեանը աւելի հեշտութեամբ ենթարկվում են անաղաղացած և բարոյական հաստատ դադարներից զուրկ մարդիկ: Գառնալով մեր վաճառականներին՝ պիտի ասեն, որ նրանք օտար քաղաքներում (կըր դեռ նոր են եկել) դեռ մի առաջին ժամանակ հետ ևս պահում իրանց այդ գայթակղութիւններից, չեն դրաւում նրանցով և դեռ այնքան բարոյական ոյթ ունեն, որ կարողանում են դիմադրել այդ հրապարտաւորութիւնը—հեշտ չէ այնքան շուտ մտաւոր այն խաղաղ կեանքը, այն ուրախ և քաջար ժամերը և դուրսնութիւնները, որ նրանք մի քիչ ժամանակ սրանից առաջ վաշտել են բնասանկան շրջանում. դժուար է այնքան շուտ մաքից ձգել մտաւոր այն պարտաւորութիւնները, որ նրանց վրա դնում է բնասանկի տարբար այդ դիմադրութիւնը երկար չէ տեսում: մի քանի ամիսից յետոյ այդ ներքին բարոյական կուսել վազը առ փոքր թուրանում է, նրանց խղճի ձայնը լուում է, այն վերջինը մեր յարկիւնեղին էլ բարոյական նեղութիւն չէ պատճառում: Զուրկ լինելով հաստատ և խելացի բարոյական դադարիները՝ մեր վաճառականները այլ ևս չեն կարողանում դիմադրել գայթակղութիւններին և իրանց կրքերին ու բարոյական անճանաւորութիւնում նրանց չունենալով վազը ի շատի բուսարար դարգացում և անբարոյական լինելով գործե-

րից ազատ ժամանակը մի որ և իցէ օգտաւէտ գործի նուիրելու՝ նրանք հեշտութեամբ ենթարկվում են շրջապատող կեանքի անբարոյականութեան ազդեցութեանը. նրանց մէջ տարօրինակ յամու, մի անբնական ցանկութիւն է առաջ գալիս—անպատճառ և անխտիր յարմարվել նոր կեանքի պայմաններին, կարծես թէ նրանք ամաչում և վախենում լինեն բարոյագէտ փոքր ինչ բարձր լինել իրանց շրջանի մարդկանցից: Թողմախաղութիւնը, լաւ ուտել—խմելը, հասարակական կանայք, հասարակական (անբարոյականացնող) դուրսնութիւններ, միմեանց բամբասել ու ոտքի տանել փոքրը—այդ բոլորը նրանց համար մի սովորական կարիք, նրանց կեանքի անհրաժեշտ պայմաններից մէկն է դառնում: Նրանցից մի քանիսը այն աստիճան բնութանում են այդ նոր սովորութիւններին և այն աստիճան դաւաճում են նրանցով՝ որ քիչ է մնում իրանց բնտանիքն էլ մտաւոր բարոյութիւնը... Եւ այդպիսի բարոյական փչացած մարդիկ դեռ յանդիսում են կասկածել իրանց կանայք և աղվանց բարոյականութեան մարտութեան մէջ և հազար ու մի հայտնաբերել թափել այդ խելքերի՝ զլինի, կըր սրանք համարձակվում են օտարի՝ և մինչև անպարճ հարձարցնելու և նրանք չեն խղճահարկում և չեն ամաչում այդ խելք արարածների մի որ և իցէ անմեղ դուրսնութիւնը, վարժուցքը, հայեացքը անբարոյական համարել և իբրև այդպիսին արդիւն և մինչև անգամ պատժել նրանց դրա համար... Բայց թող մեր այդ մօրախոտները հաստատացնել լինեն, որ նրանց աչքերին անբարոյական երևայտուները բարոյական անճանաւոր, հաղապարտիկ բարձր են իրանցից. վասնորոյ թող նրանք առաջ իրանք ուղղվին, որ իրաւունք ունենան ուրիշներին էլ ուղղելու—այն ժամանակ նրանց խելքը գտն մարդը կը լինի...

(Կը շարունակվի)

*) Այստեղ ոչ պակաս մեղաւոր են դիմաւորականները (պատեղարարի ժամանակ) և մեր մշակ-

նրա վրա արված թանձրացումներն և թիւքերն հրապարակեց: Մինչև անգամ սուլթանի արհեստները՝ չորսուրտ և բեկեր փաշաները ներկայ չէին այդ ճաշին: Ճաշից յետոյ սուլթան և շիրազից առանձնացած մէկ ժամից աւելի խօսում էին: Սուլթանին մտաւ անձինք թեպէս ներկայ չեն եղել այդ խօսակցութեան ժամանակ, բայց մանրամասնօրէն պատմում են: Օրինակի համար սուլթանը հարցրել է շիրազից թիւքերը, ինչի համար Գերմանիան արեւմտեան պետութիւններին հանգստացնող բացատրութիւններ սուեց իր դրութեան մասին եզրակացական հարցի վերաբերութեամբ և ինչի համար նա մտեցել է Անգլիային: շիրազից պատասխանել է, որ ճշմարիտ Գերմանիան եզրակացական հարցի պատճառով կամենում է վերականգնել եւրոպական պետութիւնների համաձայնութիւնը, բայց որ այդ համաձայնութիւնը նպատակաւ կը լինի թիւքերի համար: Ինչն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ այդ պատմութիւնը կատարելապէս հնարված է, որովհետեւ շիրազից միայն այն է սուլթանը գերմանական քաղաքականութեան մասին, ինչ որ նրան ներշնչում են Բերլինից և բացի այդ ոչ շիրազից և ոչ սուլթանը իրանց խօսակցութիւնը ոչ քիչ չէին պատմի: Ինչպէս երևում է, գերմանական հաւատարմատարը խորհուրդ է տուել սուլթանին եւրոպական պետութիւնների վերաբերութեամբ խաղաղ դիրք բռնել, որովհետեւ պարստի յարաբերութիւնները լորդ Կեօֆերինի հետ նկատելի կերպով բարեօրոյն են: Թիւքերը մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են համայն սլավոնական շարժումներին Բալկանեան թերակղզու վրա և բացարձակ խոստովանում են, որ այդ շարժումները յաղթութիւնը փնտրակար է ոչ թէ միայն Աւստրո-Ունգարիայի, այլ և թիւքերի համար և այդ պատճառով թիւքերը պէտք է զգուշանան այն բոլոր դրոշմութիւններից, որոնք կարող են փնտրել Աւստրո-Ունգարիային:

Բ. Գուռը նոյնպիսի հետաքրքրութեամբ հետեւում է Բոլգարիայի մէջ կատարվող շարժումներին, որոնց նպատակն է վերականգնել Բոլգարական սահմանադրութիւնը: Սուլթանը շատ բաւական էր, երբ անցնել տարի Բոլգարիայի մէջ սահմանադրութիւնը ոչնչացաւ և այժմ, երբ լուր ստացվեցաւ Կ. Պոլսի մէջ, թէ Բոլգարական չափաւոր և առաջադէմ կուսակցութիւնները միացել են սահմանադրութիւնը վերականգնելու համար, այդ լուրը մեծ ապուրոթիւն գործեց:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— Բերլինի լրագիրները հարգում են, որ Շլեզիցի բանակցութիւնները Վատիկանի հետ այնպիսի հետևանքներ չունեն, ինչ որ իշխան Բիսմարկը ցանկանար: Հռոմէական հոգևորականութիւնը շատ լաւ է հասկանում, թէ ինչ նշանաւոր դեր է խաղում կաթոլիկ կենտրոնը Գերմանիայի ներկայացուցչական ժողովներում, և այդ պատճառով աւելի մեծ պահանջներ է դնում:

— «Daily News» լրագրին, փետրվարի 16-ից Տրիեստից հեռագրում են, որ Արեւելքում, Գերմանիայի Նոյ-Վալդի գնալուց յետոյ, մեծ յուզումներ է տրուում: Չէրնոգորիայի սահմանակից արևմտեանը պատրաստվում են յարձակվել իշխանութեան վրա, հենց որ պատերազմ կը սկսվի սլավոնների և Աւստրիայի մէջ:

— Խաղաղութեան և ազատութեան միջազգային լիգան Գերմանիայում, խաղաղութեան ընկերութիւնը Ֆրանսիայում, խաղաղական և անդրազգային նոյնպիսի ընկերութիւնները, Բոսնիայում և շիրազից գեղովնայում եղած ապստամբութեան առիթով

հետևել հրապարակող կարգացն եւրոպական պետութիւններին: «Յունական»-ին, Բերլինի կոնգրէսը շիրազից գեղովնայի և Բոսնիայի ընկերներին յանձնեց Աւստրո-Ունգարիային, առանց հարցնելու նրանց ցանկութիւնը: Երկու երկրների ժողովուրդն ևս, ներկայ ժամանակում ապստամբվել է աւստրիական տիրապետութեան դէմ, բոլորովին այնպէս, ինչպէս որ 1876 թւին ապստամբվեցաւ նա թիւքերը տիրապետութեան դէմ: Այժմ այդ ապստամբութիւնը սաստիկ մեծ չափեր է ընդունել: Գա ազգային իրաւունքները պաշտպանող և արդէն շատ արիւն թափող ժողովրդի ապստամբութիւնն է: Ազգերը և Եւրոպայի կառավարութիւնները պատասխանատու են դրոշմի այդպիսի դրութեան համար: Արեւելք կը թոյլ տան նրանք, որ շարժակալին անիրաւացի պատերազմի սարսափները և կրկին թիւքաց զգաւորութիւնները վերջնական ընկերութիւնների ներկայացուցիչները հրապարակ են մարդկութեան բոլոր բարեկամներին ամեն խաղաղակց միջոցներով օգնելու, որ ընդունվին հետևել միջոցները, առաջին, վերջացնել թշնամական դրոշմութիւնները Կրիօշիում, շիրազից գեղովնայում և Բոսնիայում, երկրորդ, մէկ կօնգրէսը հրապարակ արտել կը մտնի վիճակի հարցը Գոլապարձ գիւղումների հիման վրա:

— «Моск. Телеграфъ» լրագրի թղթակցը փետրվարի 22-ից Կ. Պոլսից հեռագրում է, որ կուրդ Պարսկաստանի հետ, ինչպէս երևում է, չուտով կը լինի: Այստեղ պատերազմական մեծ պատրաստութիւններ են տեսնում:

— Նոյն լրագրին Բէլգրադից փետրվարի 23-ին հեռագրում են, որ երկի Սերբիայի թագաւոր հրատարակած իշխան Միլան ընդունում էր այսօր, ամբողջ օրվայ ընթացքում, բաղաձօնի պատգամաւորութիւնների շնորհաւորութիւնները:

— «Daily News» լրագրում կարգում ենք որ այս օրերս, երբ անգլիական սարսափներում անդամները մինչ հարցում արաւ կառավարութեանը Արեւելքում-Բոսնիայի և Յունաստանի խնդրի մասին, արտաքին գործերի մինիստրութեան կողմից պատասխան եղաւ թէ այս բաղաձօն արեւելեան խնդրների թուում հերթական խնդրը համարվում է հայոց խնդիրը, որի մարտիկ յանձնված է լորդ Կեօֆերինին, իսկ այդ հարցի կոնվուլուց յետոյ միայն մինիստրութիւնը միջոց կուսենայ ըզբարձրել Արեւելքում-Բոսնիայի և Յունաստանի խնդրով:

ԻՍԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երկու տարի առաջ, Ֆրանսիական երկելի դեռասանուհի Սարա Բերնարի գլխում մէկ օտարտախ միջոց ծագեց: Նա դուռ և կենդանութեան ժամանակ, Պերլաչի գերեզմանոցում մէկ շքեղ յիշատակարան շինել տուեց: Բայց մտք փախչում էր նրանից: Վերջապէս, մէկ գեղեցիկ օր, դերասանուհին, սպիտակ շորեր հագած, պառկեց սե փայտից շինած մէկ դագաղի մէջ, որը կայքրած էր սպիտակ սաւառակի և գտնվում էր դերասանուհու առանձնատանիկում: Գազաղի շուրջը մտնող էին փոստակ, իսկ կողքին չորսը էր նրա բարեկամները: Մէկը, որը կոչուի ձեռով էր հանված, մի քիչ հեռու կանգնած էին ծառաները, որոնք իրանց՝ երեսներին տուել էին տիրութեան և յուսահատութեան: արտայայտութիւն: Կանչելով Մէլանդրի լուսանկարին, դերասանուհին հրամայեց իր պատկերը հանել: Մեծ դերասանուհին իր դէմքին և ամբողջ մարմնին մասնաւոր այնպիսի անշարժութիւն տուեց, որ շատ յաջողակ էր պատկերը և սարսափելի սպաւորութիւն էր գործում: Երբ դագաղին մտնեցին դերասանուհու փոքրիկ գաւաթին, Մորիսին, նա բարձրաձայն աղաղակեց և ցնցումներ գործելով գետնի վրա ընկաւ: Երեսներ երկար ժամանակ ուշաթափութեան մէջ էր: Այդ պատկերներից մի քանի հարիւր օրինակ պատկերներով, Սարա Բերնար յայտնեց լուսանկարներ, որ նա իրաւունք ունի ծախել նրանց միայն իր մահից յետոյ: Ինչպէս, միայն ձեր մահից յետոյ, հարցրեց զգաւորացած Մէլանդրին: «Իմ առողջութիւնը խնդրված է» պատասխանեց Սարա Բերնար: «Մի տարուց աւելի չեմ կարող ապրել»: Անցաւ մի տարի. Սարան պատեց Ամերիկա, վերադարձաւ Ֆրանսիա կրկնապատիկ փառքով և իր պրպանով: Նա արիւն էր թքում, բայց մտք էլի ուշանում էր: Լուսանկարները դրված էին խեղճ ֆոտոգրաֆի արկղում: Վերջապէս, երբ առաջ ցրտերն են խնայեցին սաղանքը

դաւոր դերասանուհու, Մէլանդրի վճուեց խնդրել նրանից պատկերները ծախելու թողուցութիւնը տալ: Բայց դերասանուհին պատասխանեց նրան, որ կը համաձայնվի այն ժամանակ, երբ իրան կը յաջողվի կրկին երկը դերեր ստեղծել Փարիզում: Մէլանդրի դիտարարութիւն աւելի գանգաւակ դատարանին, որը, աւելացնում է «Presse» լրագիրը, որտեղից մենք քաղեցինք այդ հետաքրքիր անցքը: — Տաղու թէ կը մերթէ Մէլանդրի գանգաւոր, որովհետեւ Սարա Բերնար, ինչպէս երևում է, կարծես շարունակում է ապրել միայն ֆոտոգրաֆի ջգրու:

Փետրվարի 15-ին (27-ին) լրագրաւ Վիկտոր Էրիկ 81 տարին: Կես բոլորը յիշում են այն հակայական տոնախմբութիւնը, որ կատարվեցաւ անցեալ տարի ամառ՝ բանաստեղծի ուխտանաձեռն յօրհանի առիթով: Ամբողջ Ֆրանսիան ողջունում էր այն ժամանակ իր ազգային բանաստեղծին: Այս տարի ծննդեան օրվայ տօնելը աւելի ընտանեկան բնաւորութիւն ունէր: Մատենադիրները, որոնք անցեալ տարի կազմակերպեցին այն անմոռաց հանդիսը, վճուեցին բոլոր գրողներին կողմից շնորհաւորելու «Chatiment»-ի հեղինակին: Գրողների մասնաժողովը այդ դէպքի համար ձեռք բերեց Միկէլ Անջելոյ հրաշալի «Մոլես» բանակարգութիւնը բրոնզի վրա: Պրնձէ տախտակը կարմիր թաւիչից պատասխանի վրա կրում է հետեւել վերնագիրը: «Վիկտոր Էրիկ: 1881 թվի փետրվարի 27-ին ստեղծագործութիւնը կազմակերպող մասնաժողովը: MDCCCXXXII»: Մասնաժողովի անդամները մատուցին բանաստեղծին արուեստի այդ օրհանը: Վիկտոր Էրիկ խորը կերպով զգածված, շնորհակալութիւններ էր յայտնում ողջունողներին հետեւել խօսքերով: «Նա ընդունում էմ ձեր ընծան և սպասում եմ աւելի մեծ, ամենամեծ պարգևի, ինչ որ միայն մարդը կարող է ստանալ—նա խօսում էմ մահուան վրա: Մահը—դա ընծայ է այն բարիքի համար, ինչ որ գործում են երկրի վրա: Խորին կրակախոսական զգացմունքով և կրօնական յուսով, ես ընդունում եմ այդ ընծան: Կա կարելի իմ սերունդին մէջ, խօսում եմ իմ երկրաների, ժամերի և Ժօրքի մասին: Ճշմարիտ, եթէ իմ կեանքի մէջ մէկ նեղ միջոց կայ, դա իմ մանկիկների մասին մտածմունքն է. ես կամենում եմ ապահովել նրանց ապագան, և ձեզ, այստեղ բոլոր ներկայ եղողներին, որոնք ջերմ և երախտազէտ սիրաւ սննդ, ես յանձնում եմ իմ մանկիկներին, և դնում եմ նրանց ձեր հովանաւորութեան ներքոյ:» Այդ խօսքերը աննկարագրելի յուզմունք պատճառեցին հանդիսականներին: Ներկայ գտնվողներից իւրաքանչիւրը շտապում էր հաւատացնել բանաստեղծին, որ նրա յոյսը չի խաբւի: Հարկաւորութիւն չը կայ աւելացնել, որ տօնախմբութեան առիթով, Վիկտոր-Էրիկոս հարգաւոր շնորհաւորական տոնակներ, նամակներ և հեռագրներ ստացաւ. Ժամերի և Ժօրքի, իրանց կողմից, ի պատիւ իրանց պաշտելի պատի տօնախմբութիւնը սարքեցին: Երեկոյան, Հիւգոյ բնակարանը, շնորհի նրանց հոգեբեր, լուսաւորված էր հարգաւոր մտքերով: Հիւգոյի ընդունելութիւնը վերջացնելուց յետոյ ճաշ տրվեցաւ, որով և վերջացաւ այդ ընտանեկան տօնախմբութիւնը: Գեղեցիկ արուեստների կառավարիչը հրամայեց, որ մի և նոյն օրը ձեր ներկայացումը տրվի «Comedie Française» թատրոնում, ուր խաղացին «Երեսներ» դրաման: Չը նայելով սաստիկ քամուն, սուսաւտեան 11 ժամից անազնի ամբողջ պատերազմում էր տոնակ վերցնելու համար: Ետտեղին ի հարկէ, չազդվեցաւ տոնակ վերցնել: Ներկայացման ժամանակ, Վիկտոր Էրիկոս անունը անհամար անգամ կանչում էին: Ենքը բանաստեղծը ներկայ էր թատրոնում: Հինգերորդ գործողութիւնից յետոյ, վարաբար բարձրացաւ և հարստութեան առաջ բացվեցաւ բանաստեղծի կիսարձանը: Մտնել-Միւլի կարաց Ֆրանսուա Կոպլէի դրած հիմնալի տոնաւորները ի պատիւ Վիկտոր Էրիկոսի ծննդեան օրվայ տարեդարձի: Անգլիան ամբողջ սպասում էր Վիկտոր-Էրիկոս թատրոնից դուրս գալու: Բանաստեղծը զիտարութեամբ կարողացաւ անցնել ամբողջ միջոց և նուսել իր կտորը: «Կեցցէ Վիկտոր Էրիկո» բազմաթիւ ազգայինները տարածվում էին օդի մէջ, և ամբողջ սիւնեց ընթանալ կանաց փնայող կտորի ետեւից: «Գէտէ» թատրոնի բեմի վրա տրվում էր «Quatrevingt-treize» դրամա: Ներկայացման վերջը այնտեղ նոյնպէս զրվեցաւ բեմի վրա Հիւգոյի կրտսերները: Վիկտոր Էրիկոսի երկու կողմէրում արմաւ են ի տ եր ն եր ք ձ և և ք եր ու մ

բունած կանգնեցին թատրոնի բուրդը գերասանները: Տիկին Լօրէն խորին յուզմունքով արտասանեց Էմիլ Մատենի գեղեցիկ բանաստեղծութիւնները: «Օղէ՛՛ն» թատրոնում Մօնէ ի պատիւ բանաստեղծի նոյնպէս տոնախմբութիւնը կարգաց: Փարիզի լրագիրները յօդուածներ գրեցին ի պատիւ բանաստեղծի. նրանց մէջ «Figaro» լրագիրը նկարագրեց բանաստեղծի բնաւորութեան յատկութիւնը, նրա կեանքի եղանակը և նրա բարոյական պատկերը: Հետաքրքիր է յիշել նախ և առաջ այն բանը, թէ ինչպէս է պարտական Հիւգոն իր գուարթ առողջութեամբ, չը նայելով իր գառամտայ հասակին և անդուլ գրականական գործունէութեանը: Ստիպվելով լինելով աշխատել, որ կարողանայ կրթութիւն տալ իր բաղձալի ընտանիքին, Հիւգոն աշխատում էր անդադար հաւատարակչութիւն պահպանել մտաւոր աշխատանքի և ֆիզիկական վարժութիւնների մէջ: Տնային պարագոյններից յետոյ բանաստեղծը միշտ գրօնում էր ոտքով: Կրան պէտք է աւելացնել և ժողովուրդի կերակուրների և խմիչքների մէջ: Նա բացի կարմիր դիւնուց, ուրիշ որ և է խմիչք չէր ընդունում: Մի անգամ Տիւլլերի պալատում ճաշի հրախրված լինելով, դուքս Նեմուրեանը, որ նստած էր Վիկտոր Հիւգոյի հանդէպը, հրամայեց ծառային ածել բանաստեղծի բաժակում վերին աստիճանի հազագիւտ և թանկագին փինի: Կուրքը ուղղեց իր հայեացքը բանաստեղծի վրա և սպասում էր, թէ ինչպէս կը ճաշակէ նա այդ նեկտարը: Բայց մեծ եղաւ դերի գարմանքը, երբ տեսաւ, որ բանաստեղծը, հանգիստ կերպով խօսելով իր հարկանի հետ, ածեց մի այլ բաժակի մէջ իր սովորական խմիչքը: Նոյն յօդուածում հետաքրքիր տեղեկութիւններ են հազարվում այն բանի մասին, թէ մեծ բանաստեղծը որքան ժամանակ է գործածել իր օրինակելի հեղինակութիւնների վրա: Օրինակ, նա 25 տարեկան էր, որ «Notre Dame de Paris» 4/2 ամսում գրեց: Այդ հեղինակութիւնները վրա միայն Հիւգոն աւանձնապէս աշխատեց: Նրա մնացած հեղինակութիւնները գրվել են մի քանիսը 24 օրվայ, իսկ մի քանիսը 20 օրվայ մէջ: Այդ բոլոր հեղինակութիւնների ձեռագրներում համարեա ջնջված և ուղղված տեղեր չը կան:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՒՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒԹԻՑ, 2 մարտի: «Полосы» լրագրին թոյլ է տրված իր համարների հատուկ ծախելը: Մի մասնաժողով կազմվեցաւ հիւսիսային նահանգների պէտքերը հոգալու համար: Մասնաժողովի նախագահ նշանակվեցաւ Արևանդեկի նահանգապետ Բարանով: Անդրիան և Գերմանիան վճուեցին թոյլ տալ թիւքերից գրաւել իր գործերով եզրկատու, եթէ այդ հարկաւոր լինի: Չինացիները գիտարկում են: Կրիօշները թողեցին իրանց գիւղերը և աւանները, աւստրիացիները գրաւեցին գատարված երկիրը:

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒԹԻՑ, 26 փետրվարի: Պետական բանկի 5% տոմսը առաջին շրջանի արժէ 96 ռ., 25 կ., երկրորդ 91 ռ. 5 կ., երրորդ 91 ռ. 50 1/2 կ., չորրորդ 91 ռ. 5 կ., հինգերորդ 90 ռ. 12 կ., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 216 ռ. 75 1/2 կ., երկրորդ 214 ռ. 50 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 89 ռ. 87 կ., երկրորդ 90 ռ. երրորդ 90 ռ., 12 կ., ոսկի 8 ռ. 15 կ.: Ռուսաց 1 լուր Լօնդօնի վրա արժէ 24,19 պէնս, Ամստերդամի վրա արժէ 206 մարկ 50 պֆ., Փարիզի վրա 254 ֆրանկ 50 սանտիմ: Բորսայի արամագրութիւնը հանգիստ է:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՒԳՈՒ ԱՐՄԵՆԻՆ

